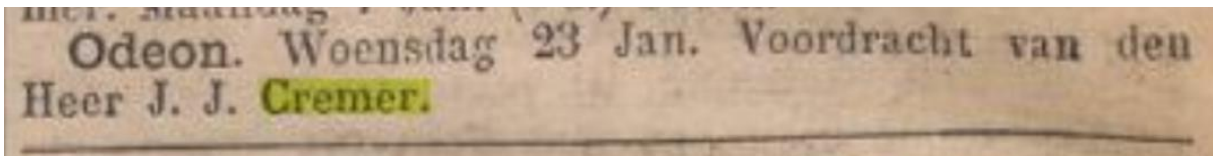


Voordrachten 1878:

Nieuws van den dag, 5 januari 1878:



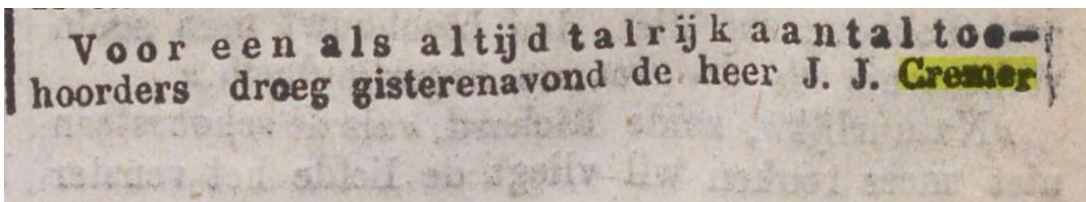
Odeon. Woensdag 23 Jan. Voordracht van den Heer J. J. **Cremer**.

Algemeen handelsblad, 6 januari 1878:



**Tweede en zeker laatste VOORDBACHT in dit seizoen VAN DEN HEER J. J. **CREMER**. WOENSDAG 23 JANUARI in ODEON. (481)**

Nieuws van den dag, 25 januari 1878:



Voor een als altijd talrijk aantal toehoorders droeg gisterenavond de heer J. J. **Cremer**

Vervolg:



n Odeon een zijner Overbetuwsche novellen voor. Ditmaal het bekende «Blinkende Hoantje» en de geliefde schrijver wist weder met zijn eigenaardige voordracht zijn toehoorders te boeien onder het verhaal van een zijner gelukkigste novellen waarin de «Karsenpits» in het lot van het paartje uit de «Karsenboomgaard» zulk een hoofdrol speelt.

Algemeen handelsblad 26 januari 1878:

## „t Blinkende Hoantje.”

Voordracht van den heer J. J. CREMER.

Blinkend van buiten, maar van binnen ijzer, is het haantje op den toren. En wie kan van beneden afzien, hoe het op zijn voetstuk staat? Misschien is alles wel vermolmd en verweerd en kan de eerste hevige rukwind het omlaag doen ploffen.

Zoo zijn ook sommige menschen.

Gelukkig zijn er ook andere, oogenschijnlijk ijzer, maar van binnen goud. Ze vallen niet, ook bij de hevigste stormen. Juist dan blijkt, hoe vast ze staan.

Hoe fijn en geestig de heer **Cremer** Woensdag deze tegenstelling wist uit te werken, zullen wij niet verhalen. Voor de honderden, die met ingehouden adem naar zijne vertelling zaten te luisteren is dit onnoodig. En die hem nooit hoorden, zouden wij door onze mededeeling er slechts een zeer flauw begrip van kunnen geven.

Maar ééne zaak moeten wij toch zeggen. Niet de opzet, niet het leggen van den knoop en de verdere ontarring is bij dichtwerken het moeilijkst. De ont-knooping is de groote proefsteen van het talent. En er zijn vrij wat meer dan men denkt, die dit hoogste in de kunst niet konden bereiken. Maar niet altijd loopt dit zoo onmiddellijk in het oog. Bij zeer ingewikkelde verhalen en in werken, waarvan het onderwerp niet ontleend is aan hetgeen men dagelijks ziet, is deze fout gemakkelijk te verbergen en bespeuren slechts enkelen, dat de ont-knooping niet volkomen natuurlijk en geleidelijk uit den opzet volgt; niet voldoende is gemotiveerd, gelijk het met een kunstterm heet. Bij Cre-

Vervolg:

veerd, gelijk het met een kunstterm heet. Bij Cremer's eenvoudige verhalen moeten fouten van dezen aard onmiddellijk in het oog vallen en in zijn eersten tijd gebeurde het dan ook wel, dat de toehoorders ten slotte niet geheel bevredigd waren, misschien zonder dat ze beseften waarom, en dat de critiek niet kon prijzen, zonder ver weer een stukske af te knippen.”

In zijne latere verhalen is dit geheel verdwenen. Wij merkten het reeds op bij de voordracht van „Japik en Pleuntje”, en ook nu weer bij het „Blinkende Hoantje.” Alles sluit volmaakt goed in elkander en loopt zonder schokken af en bij het ganot, dat de voordracht van **Cremer** altijd leverde, komt nu nog dit hoegere van te bespeuren, hoe door de eene fijne toets, na de andere de ont-knooping wordt voorbereid, zoodat ten slotte het eindtafereel als een geheel natuurlijk beeld voor ons staat.

Tweede en laatste voordracht heeft de heer **Cremer** aangekondigd. Voor dit jaar de laatste natuurlijk. Voor degenen, die hem ditmaal niet hoorden, zouden wij wel wenschen, dat op die verklaring kon worden teruggekomen. Want gerustelijk kunnen wij verklaren, dat zij niets beters kunnen doen, dan naar het Odeon te gaan, wanneer de heer **Cremer** er nog eens het „Blinkende hoantje” zal willen vertellen.

Rotterdamsch nieuwsblad, 8 november 1878:

**VOORDRACHT**  
VAN DEN HEER  
**J. J. CREMER,**  
zijner Overbetuwsche vertelling  
**Oan 't kleine Rivierke,**  
*op Donderdag 14 November a.s.,*  
des avonds ten 8 ure,  
in de Zaal der Maatschappij: „Tot Nut  
VAN 'T ALGEMEEN”.

**TOEGANGBILJETTEN** te verkrijgen  
bij den Custos, aan het Gebouw in den Oppert.

Rotterdamsch nieuwsblad, 12 november 1878:

Een aangename afwisseling in de winteravond uitspanningen zal ongetwijfeld de aangekondigde lezing van den algemeen gevierden J. J. Cremer verschaffen. Het genre der voordrachten van dezen novellist is voldoende bekend om er uitvoerig over uit te weiden; zijne kunst om de verschillende karakters, die hij ons wil schetsen, als 't ware voor onzen geest te doen leven, staat zóó hoog, dat geen speciale aanbeveling noodig is om het publiek aan te sporen naar Cremer's le

Vervolg:

zingen te gaan. Wie hem ééns gehoord heeft weet hoe hij de ware beteekenis, de diepte van gevoel, de eenvoudige waarheid, die hij in zijne novellen heeft neergelegd en die bij lezing daarvan niet altijd worden gevoeld, weet te doen uitkomen, zoodat zij voor ons een geheel andere en hooger waarde krijgen. Totnogtoe kunnen we gerust zeggen, dat Cremer's eigenaardig talent van voordracht in ons land eenig is, waarom zijne optreding telkens weder met ingenomenheid wordt begroet.

Rotterdamsch nieuwsblad, 16 november 1878:

De tegen gisterenavond aangekondigde lezing van den heer **Cremer** had een 2 à 300-tal hoorders naar het gebouw van „t Nut” doen opgaan, die allen als bewonderaars van 's mans talent de zaal verlieten. Als de heer A. Scheler, die voor eenige dagen de kunst van voorlezen en spreken tot onderwerp koos, en het belang van die te weinig beoefende kunst zoo meesterlijk besprak, dat wij zijn terugkomst wenschen, — een voordracht van **Cremer** en ook die op gister avond had gehoord, hij zou voorzeker in het vervolg van hem als den grootsten voorlezer uit Nederland spreken. **Cremer**, uit wiens Betuwsche Novellen, bijna ieder geheele gedeelten uit zijn hoofd kent, even als uit de Camera Obscura, weet aan zijne toch reeds prachtige schildering, door zijn geheel eenige voordracht een relief te geven, dat telkens nieuwe schoonheden doet ontdekken.

Nieuws van den dag, 18 november 1878:

Voordracht (674)  
van den Heer J. J. **CREMER.**  
28 NOVEMBER 1878.  
HET HART OP DE VELUW.

Nieuws van den dag, 30 november 1878:

Gisterenavond trad de Heer **Cremer** in *Odeon* op voor een talrijk publiek. De Heer Cremer kan, waar hij zijne novelles voordraagt, zeker zijn van dankbare en tevreden hoorders. En niet ten onrechte, want zijn redenaarsgave staat onbetwistbaar hoog, en zijn naam als schrijver is niet minder deugdelijk gevestigd. «Het hart op de Veluwe» was de Over-Betuwsche novelle, gisteren door hem voorgedragen.